

Odnowa Apostolstwa Modlitwy

Dyrektywy dla Zespołów Krajowych

Dokument 3

Rzym, grudzień 2014

Treść dokumentu:

1. Wstęp

2. Zespół krajowy

3. Obowiązki zespołu krajowego

- a. wyjaśnienie, czym jest AM, zgodnie z obecnym jego rozumieniem
- b. upowszechnianie praktyki trzech czasów modlitwy w ciągu dnia
- c. pomoc ludziom w kroczeniu Drogą Serca
- d. dawanie wskazówek do życia w przymierzu z Jezusem
- e. utrzymywanie łączności pomiędzy wiernymi a krajowym biurem AM
- f. dawanie wskazówek odnośnie pierwszych piątków miesiąca
- g. utrzymywanie kontaktu z biurem AM w Rzymie
- h. zapewnienie programu grupom połączonym z AM
- i. inne posługi
 - szkoła modlitwy
 - fund raising

4. Modele i struktury

- a. Światowa sieć modlitwy
- b. Trzy modele operacyjne
 - AM, model działania cyfrowego
 - AM, służba kościołowi lokalnemu
 - Model młodzieżowy: Eucharystyczny Ruch Młodzieży

5. Dodatki

- a. Dodatek 1: Sugestie odnośnie trzech czasów modlitwy
- b. Dodatek 2: Diagnozy

1. Wstęp

Rzym, 3.12.2014

Główny Dyrektor AM, czyli Przełożony Generalny Jezuitów, mianuje Sekretarza Krajowego w każdym kraju i regionie, który pełni funkcję dyrektora AM (często także ERM, naszej sekcji młodzieżowej). W tym dokumencie prezentujemy dyrektywy dla osoby odpowiedzialnej za AM oraz dla całego zespołu.

Pozostałe dwa dokumenty określają główne założenia, czym jest AM, jego historię i sposób postępowania, w tym zaś dokumencie wyjaśniamy szerzej zakres pracy zespołu krajowego na poziomie lokalnym.

Niniejszy tekst jest dalszym ciągiem dokumentu z roku 2012, zatytułowanego „Droga Serca w służbie światu”. Wiele sekcji poprzedniego tekstu pozostaje aktualne.

Biuro Międzynarodowe AM
Rzym, Włochy apora@sicuria.org www.apmej.net

2. Zespoły krajowe AM/ERM

Praca zespołowa na poziomie lokalnym jest fundamentalna, aby przeprowadzić odnowę AM w każdym z krajów. Wierzymy, że każdy Sekretarz krajowy powinien pracować z grupą świeckich, najlepiej z osobami młodymi. Wniosą one umiejętności i wrażliwość, która pomoże lepiej rozumieć młode pokolenia.

Zespół krajowy musi być prawdziwą grupą apostołską, która rozeznaje, modli się i świętuje razem, w której utwierdza się przyjaźń i towarzyszenie sobie nawzajem. Zespół powinien spotykać się regularnie (ideałem jest spotkanie raz na tydzień). Nie wystarczy zatrudniać osoby, które wykonują polecenia szefa. Siłą napędową zespołu jest przyjaźń w Panu. Taki zespół jest ciałem doradczym sekretarza krajowego, pomaga mu w podejmowaniu decyzji i ich realizowaniu. Taka lub podobna struktura zalecana jest również głównemu dyrektorowi w Rzymie.

Zespół jest odpowiedzialny za opracowanie **planu strategicznego** odnowy AM w danym kraju czy regionie. To działanie powinno być oparte na analizie sytuacji lokalnej. Ważne jest wzięcie pod uwagę analizy społecznej i kulturowej, religijnej i pastoralnej. Takiej analizy nie prowadzimy sami – posługujemy się analizami sporządzonymi przez innych, zwłaszcza instytucje kościelne (wskazówki takiej analizy są umieszczone w sekcji dodatkowej) Plan strategiczny obejmuje także okresową ewaluację procesu odnowy, pod różnymi kątami. Tylko tym sposobem możliwa będzie odnowa AM i podtrzymywanie tego procesu na dłuższą metę.

3. Zadania zespołu krajowego

Zespół ma wyjaśniać i promować propozycje zawarte w dokumencie „Droga z Jezusem w apostołskiej gotowości”.

a. Wyjaśnia sens obecnego rozumienia AM

AM jest przede wszystkim sposobem na uczynienie nas wewnętrznie gotowymi do podjęcia misji Chrystusa. Źródłem i wzorem takiej gotowości jest Jezus, dany za nas i dla nas, stale uobecniający się w Eucharystii. Przyjmowanie Jego życia prowadzi nas we wdzięczności do codziennego ofiarowania naszego życia Ojcu.

AM jest drogą duchową, którą Kościół proponuje wszystkim chrześcijanom, aby pomóc im w byciu przyjaciółmi i apostołami Zmartwychwstałego Jezusa w codziennym życiu oraz pobudza misyjny zapał. Prowadzi do przymierza osobistej miłości, symbolizowanego przez Jego Serce.

AM jest światową siecią modlitwy odpowiadającą na wyzwania stawiane ludzkości oraz misji Kościoła, co wyrażają comiesięczne intencje Papieża. Modląc się w tych intencjach, rozszerzamy nasze spojrzenie na cały świat, wchodząc osobiście w radości i nadzieje, w ból i cierpienie naszych braci i sióstr na świecie.

Tematy do rozwinięcia:

- **Dlaczego zaczynamy od mówienia od gotowości?** Pierwszy punkt nie daje gotowych definicji, ale wskazuje na postawę, dyspozycję wewnętrzną. To właśnie przyjmujemy jako centralny element charyzmatu założycielskiego AM. Jest to fundamentalna postawa wymagana do osiągnięcia upragnionego owocu z Ćwiczeń Duchowych świętego Ignacego. Oczywiście jest ciągłość między charyzmatem AM a jego korzeniami w ćwiczeniach ignacjańskich. Jest to odpowiedź na wezwanie Wiecznego Króla, ofiara o wielkiej wartości i doniosłości, jest to ofiara, którą znajdujemy na końcu ĆD, ponawiana każdego dnia. Chodzi o gotowość w misji, ponieważ AM jest misyjne z założenia, a my żyjemy w napięciu odpowiadania na wezwanie Jezusa, dzieląc z Nim Jego życie i misję.
- **Czemu mówimy, że „jest to sposób”?** Mamy przez to na myśli, że AM jest szkołą formacji, metodą nauczania, która pokazuje, jak się modlić, a nade wszystko jak żyć tak, jak żył Jezus.
- **Co oznacza „stanie się wewnętrznie gotowym na podjęcie misji Chrystusa”?** Nie chodzi tylko o apostołskie działanie, o robienie czegoś – zawiera się w tym także modlitwa ofiarowania odmawiana z miłością i zaufaniem, która już jest współpracą w

misji Chrystusa. Osoby starsze i niepełnosprawne współdziałają z Nim poprzez modlitwę, nawet jeśli pozornie wydają się niczego nie robić. Modlitwa w intencjach papieskich powinna jak najmocniej prowadzić nas do życia i działania zgodnego z tym, o co się modlimy.

- **Kiedy mówimy: „światowa sieć”** nie mówimy o sieci cyfrowej. Chodzi nam o sieć duchową, która co prawda powinna mieć również wymiar cyfrowy, ale nie jest do tego ograniczona. Być może w niektórych kontekstach kulturowych lepiej byłoby powiedzieć: światowa rodzina, światowe stowarzyszenie wiernych itp.
- **Wyzwania stawiane ludzkości i misji Kościoła** – to inny sposób mówienia o comiesięcznych intencjach papieskich.
- Gotowość do podjęcia misji Chrystusa wyraża się w **modlitwie ofiarowania** – ofiarowanie pozostaje siłą napędową dla innych działań AM. W Dokumencie nr 1 zaproponowaliśmy niektóre możliwe sformułowania tej modlitwy, ale ludzie mogą używać innych, bardziej im odpowiadających form, także takich wymyślonych przez nich samych. Jest wiele krajów, w których tradycyjna modlitwa AM jest nadal używana, a starsi członkowie ją wykorzystują. Nie widzimy w tym problemu, ale dobrze byłoby, gdyby zespół krajowy mógł zaproponować modlitwę, która jest bardziej odpowiednia i zrozumiała dla młodszych pokoleń.
- Mówimy o **Zmartwychwstałym Jezusie**, ponieważ to do Niego odnosimy się w AM, to On towarzyszy nam w codziennym życiu. Klasyczne wyobrażenia pobożności Serca Jezusa przedstawiają Zmartwychwstałego na obrazach i w formie rzeźb. To On przychodzi do Apostołów, pokazuje im swoje rany i posyła ich na misję. (por. J 20, 19-28; Mk 16,14-18; Łk 24, 36-49)
- **Serce** jest symbolem całej osoby. Serce to symbol zakorzeniony w wielu kulturach, to ono uważane jest za źródło najgłębszych uczuć. Nie należy go rozumieć jedynie jako organu, mięśnia pompującego krew, ale jako reprezentację głębi miłości Boga. Być może w niektórych kulturach lepiej byłoby użyć innego symbolu, żeby tę miłość wyrazić. Zespół krajowy powinien odpowiednio objaśnić ten symbol albo go przystosować.
- Dokument 4 będzie zawierał wyjaśnienia i teologiczne pogłębienie tematów podejmowanych przez AM. Będzie mógł być on wykorzystany jako dokument formacyjny w AM.

b. Wyjaśniać i rozpowszechniać praktykę trzech czasów modlitwy w ciągu dnia.

W tym celu zespół krajowy będzie rozpowszechniał materiały, organizował warsztaty, programy radiowe lub internetowe itp. Wydaje się nam ważne, aby ta praktyka była proponowana ludowi Bożemu w formie pobożności, w prostocie, w sposób uczuciowy, z symbolami, modlitwami, działaniami które będą atrakcyjne i możliwe do praktykowania dla każdego, zwłaszcza dla ludzi prostych, ludzi z mniejszym doświadczeniem wiary. Chcielibyśmy, aby odnowione AM było łatwo rozpoznawalne i przyjmowane przez pobożność ludową (por. *Evangelii Gaudium*, Papież Franciszek, 122-129). Nie możemy podejmować globalnych decyzji w Rzymie, ponieważ dotykamy tutaj niesamowitej różnorodności kultur i ludzkich wrażliwości. AM powinno być zróżnicowane, zinkulturowane, „wcielone”, powinno szanować różnorodność ludzi, którym pragniemy służyć. Każdy zespół krajowy ma obowiązek znalezienia dla swoich wiernych oraz razem z nimi odpowiedniego stylu AM, który będzie zrozumiały dla wszystkich i możliwy do wykorzystania. Schematy przedstawione w Dokumentie 1 oraz Dodatku 1 są wskazówkami do modlitwy. Niektóre zespoły mogą przedstawiać praktyki AM pod innymi nazwami, na przykład „Pobożność Jezusowa” czy tym podobne. Pomocne może być używanie jakiegoś obrazu Jezusa, który stanie się obrazem AM charakterystycznym dla danego kraju. Może to być na przykład obraz Najświętszego Serca Jezusa, obraz Chrystusa Miłosiernego, ikona umiłowanego ucznia opartego o pierś Mistrza lub inne. Praktyki wskazane w trzech czasach modlitwy mogą być przedstawiane tak, aby budziły świadomość „obecności Jezusa na mojej drodze, przy stole, Jezusa który troszczy się o moje marzenia, który wstawia się za mnie” itp. – wszystko, co pomaga ludziom jednoczyć swoje życie ze Zmartwychwstałym Panem i podążanie z Nim.

c. Proponować konkretne sposoby, by pomóc ludziom z AM podążać „Drogą Serca”.

W odnowie AM tekst ten ma służyć jako inspiracja, jako sposób na ujednoczenie całej naszej wędrówki duchowej, interpretując tradycję pobożności Najświętszego Serca Jezusowego w twórczej wierności. Są różne sposoby życia według „Drogi Serca”: można przygotować ulotki, prowadzić rekolekcje o takiej treści, dawać sesje formacyjne – można to publikować do szerokiego obiegu oraz osobistej lektury itd. Możemy także wzbogacać dziewięć punktów prezentowanych w tym dokumencie innymi tekstami do czytania (z tradycji duchowej Kościoła, magisterium, Ćwiczeń, żywotów świętych itp.) Możemy wymieniać się przygotowanymi materiałami między krajami i wspomagać się nawzajem.

d. Dawać wskazówki do życia w przymierzu z Jezusem, które AM proponuje w służbie misji Zmartwychwstałego Chrystusa. Takie Przymierze powinno być proponowane tym, którzy chcą głębiej zjednoczyć się z Sercem Jezusa i oddać się Mu na służbę, która zakłada coś więcej. Będzie to wolna decyzja osób, które wyrażają pragnienie życia w „przymierzu osobistej miłości ze Zmartwychwstałym”, poprzez konkretny gest lub obrzęd. To prawda, że poprzez chrzest oraz praktyki AM wszyscy są wezwani do życia w takiej miłości z Jezusem, ale gest

Przymierza będzie specjalną „pieczęcią” w życiu danej osoby, niezależnie od stanu (świeckiego lub zakonnego, w małżeństwie lub nie).

To Przymierze należy rozumieć w ramach ignacjańskiego „magis”. Jest ono skierowane do osób i wspólnot, które w sposób wolny pragną postawić krok „większej wartości i większej wagi”, jak powiedziałyby Ignacy. Inspiruje nas ofiarowanie z kontemplacji o Wiecznym Królu w *ĆD*:

[97] Ci zaś, co chcieliby więcej [go] kochać i odznaczyć się we wszelkiej służbie swego Króla wiecznego i Pana wszechrzeczy, nie tylko ofiarują się całkowicie na trud, ale nadto działając przeciw własnej zmysłowości i przeciw swej miłości cielesnej i światowej, złożą z siebie ofiarę większej wartości i większej wagi, tak mówiąc:

[98] Odwieczny Panie wszystkich rzeczy! Oto przy twej łaskawej pomocy składam ofiarowanie swoje w obliczu nieskończonej Dobroci twojej i przed oczami chwalebnej Matki twojej i wszystkich świętych dworu niebieskiego, [oświadczając], że chcę i pragnę i taka jest moja dobrze rozważona decyzja, jeśli to tylko jest ku twojej większej służbie i chwale, naśladować Cię w znoszeniu wszystkich krzywd i wszelkiej zniewagi i we wszelkim ubóstwie, tak zewnętrznym jak i duchowym, jeśli tylko najświętszy Majestat twój zechce mię wybrać i przyjmując do takiego rodzaju i stanu życia.

Taka praktyka musi zostać wprowadzona w kulturę każdego kraju. W niektórych miejscach może zostać nazwana „Konsekracją”, w innych „Przymierzem z Sercem Jezusowym”, „Przymierzem z Jezusem” itp. Zespół krajowy powinien zdefiniować terminologię, wyjaśnić jej znaczenie, określić wymagania do spełnienia, aby wejść w takie Przymierze, a także sposób przygotowania do obrzędu. Sugerujemy, że do jego zawarcia powinien być wymagany odpowiedni czas przynależności do AM (przynajmniej rok), kurs przygotowawczy, rekolekcje w milczeniu oraz inne formy przygotowania. Biuro międzynarodowe zaproponuje na piśmie tekst formuły, który będzie do wypowiedzenia przy zawieraniu takiego Przymierza, ale zachęcamy zespoły krajowe do tworzenia własnych tekstów.

e. Zaproponować konkretne kanały komunikacji z biurem krajowym dla tych, którzy tego pragną. Biuro krajowe będzie proponować publikacje, wieści, zaproszenia na rekolekcje i formację, zaproszenia do przyłączenia się do sieci społecznościowych itp. Słowem – wszystko, co pomoże ludziom uzyskać duchową strawę zgodnie z etosem i misją AM. Nie wystarczy zapoznać ludzi z duchowością AM. Trzeba utrzymywać z nimi kontakt, motywować ich w codziennej apostołskiej gotowości i dawać im prawdziwe poczucie przynależności do naszej światowej sieci.

f. Zaproponować praktyczne sposoby na bycie członkiem światowej sieci modlitwy we wszystkie pierwsze piątki miesiąca. Każdy zespół krajowy jest zaproszony do tego, aby

wznowić praktykowanie tego dnia, w którym to AM na całym świecie łączy się duchowo aby modlić się w intencjach papieskich. Chociaż mamy się modlić w tych intencjach codziennie, podkreślenie ich tego dnia w miesiącu pomoże nam zdać sobie sprawę z tego, że jesteśmy zjednoczeni z innymi w prawdziwej światowej sieci modlitwy. Pomogą nam w tym media cyfrowe, publikacje lub inne metody promocji. Te środki mają zdefiniować naszą tradycję pobożności pierwszopiątkowej.

g. Zespół krajowy będzie utrzymywać kontakt z biurem w Rzymie, z koordynatorem na kontynent i resztą sieci światowej. Każdy zespół powinien aktywnie komunikować się z biurem międzynarodowym, z koordynatorem na kontynent i resztą sieci światowej, zwłaszcza poprzez stronę www.apmej.net oraz profil na Facebook'u. Dodatkowo zapraszamy do przesyłania pisemnych raportów do biura międzynarodowego przynajmniej raz na rok, opisując sytuację AM i ERM w kraju lub regionie. Elementem kluczowym w utrzymaniu dynamiki odnowy AM jest pozostanie na bieżąco z tym, co się dzieje w świecie, poprzez uczestnictwo jednego lub więcej delegatów w spotkaniach kontynentalnych, które będą się odbywały co dwa lata. Jest to okazja do dzielenia misji i wspólnego rozeznawania sposobu postępowania w odnawianiu AM w kulturze specyficznej dla danego kontynentu.

h. Zapewnić program grupom połączonym z AM. W wielu krajach i kulturach istnieją nadal, z większą czy mniejszą witalnością, części AM, które stanowią grupy parafialne czy inne, tworząc część struktury diecezjalnej, zgodnie z obecnymi Statutami. Proces odnowy bierze pod uwagę tę wielką rzeszę ludzi, którzy obecnie należą do takich grup. Poświęcają się oni na tyle na ile mogą odnowie życia duchowego we wspólnotach chrześcijańskich, w których funkcjonują.

Pod uwagę należy wziąć pewne czynniki:

- a) wielu członków takich grup jest już podeszła w latach, co oznacza że z czasem będą oni mniej efektywni, jeśli nie będzie przyływu nowych pokoleń.
- b) członkowie ci przyzwyczajeni są do starego modelu AM, opierającego się raczej na praktykach pobożnościowych. Nie są oni świadomi uniwersalnego wymiaru AM czy też skierowaniu na sprawiedliwość Królestwa, tak jak to rozumie odnowione AM. Niekoniecznie też działają jako AM, które buduje most między modlitwą a działaniem, w dialogu z innymi religiami itd.
- c) osobom tym nie będzie łatwo odczuć apostołską gotowość i wsłuchać się w głos Ducha, które są kluczowymi pojęciami odnowy, nawet jeśli ich życie duchowe jest zakorzenione w osobistej modlitwie.

Podsumowując, nie da się narzucić istniejącym grupom całkowitej zmiany ich stylu, ale chcemy im pomóc żyć duchem odnowionego AM tak bardzo, jak to tylko możliwe. W niektórych przypadkach grupy te będą mogły przekierować swoje doświadczenie i praktyki,

wzbogacając je o nowe treści. Jeśli uda im się je przyjąć, mogą odświeżyć grupę członków, być może młodymi ludźmi. Niemniej jednak nie będzie dobrą metodą zapraszanie nowych do już istniejących tradycyjnych grup, bo „nowe wino leje się do nowych bukłaków” (Mt 9,17). Może lepiej byłoby zasugerować im życie duchem AM oddzielnie albo stworzyć nowe grupy. AM może być także proponowane już istniejącym grupom kościelnym jako zaproszenie do włączenia się do światowej sieci modlitwy, ale bez wprowadzania ich w nową duchowość czy strukturę kościelną. Dla przykładu: w wielu krajach istnieją konfraternie, sodalicje i zrzeszenia Najświętszego Serca Jezusowego, które często nie czują się częścią AM. Takie grupy to naturalni kandydaci do stowarzyszenia ich z AM – zachęcamy zespoły krajowe do podjęcia inicjatywy, aby się do nich zbliżyć (a także do innych grup) i zaproponować im naszą duchowość.

Okoliczności każdego miejsca dadzą każdemu zespołowi krajowemu intuicję, jak odpowiedzieć na potrzeby i jakie formy stowarzyszenia można wytworzyć, zgodnie z drugim modelem operacyjnym: AM w służbie kościołowi lokalnemu (patrz niżej). Nie zapominajmy, że AM nie jest ruchem, ale propozycją która przechodzi ponad wszystkimi formami duchowości czy przynależności w Kościele.

Możliwe zadania do zrealizowania dla zespołów krajowych aby rozpowszechnić lub wzmocnić nową dynamikę AM w istniejących grupach są następujące:

- Spotkania odnowionego AM organizowane przez zespół krajowy, otwarte dla szerszej publiczności.
- Spotkania z biskupami, księżmi, liderami grup, aby przedstawić projekt odnowy i zmotywować ich w tym procesie.
- Przedstawianie intencji papieskich, aby ukierunkować grupy, zapraszając ich do określonych działań podejmowanych jako osoby prywatne i jako grupy w codziennych sytuacjach,. Grupom można dawać konkretne wskazania.
- Wypracowanie rocznego programu tematycznego dla grup, opartego na „Drodze serca”. Można tu włączyć ulotki zawierające treść spotkań grupowych, materiały do modlitwy wspólnotowej i inne publikacje. Materiały takie mogą także służyć jako treść spotkań narodowych czy regionalnych, rekolekcji, spotkań formacyjnych itp.
- Taki program roczny dla grup może zawierać dłuższy cykl spotkań formacyjnych na różne tematy: modlitwy, Biblii, liturgii, rozeznawania, Kościoła i Papieża, Eucharystii, Serca Jezusa itp. Można też stworzyć publikacje na te tematy.
- Proponować materiały i konkretne sugestie na pierwsze piątki miesiąca, aby pomóc grupom na włączenie się tego dnia do światowej sieci modlitwy w szczególny sposób. Można to zrealizować poprzez modlitwy, praktyki wspólnotowe, media społecznościowe lub w inny sposób.
- Używać praktyk duchowych należących do tradycji AM, na przykład Adoracji, czuwania i godziny świętej, procesji itp. Powinny one być skorygowane i ubogacone w teksty i

zawartość, które będą zgodne z duchem odnowy. Aby to zrobić, możemy kierować się „Drogą serca” i tym, co nazwalibyśmy siłami napędowymi odnowy, do których należą: dyspozycyjność apostołska, współpraca w misji Jezusa, życie w osobistej i afektywnej relacji z Nim, relacji symbolizowanej przez Jego Serce, służba Kościołowi w ogólnoświatowej sieci modlitwy, a także służba sprawiedliwości.

- Można stworzyć nowe praktyki duchowe i pobożności, zależnie od potrzeb i nowych kontekstów kulturowych, w których mamy służyć. Każdy zespół krajowy powinien rozemnić, które praktyki promować, zgodnie z lokalnymi potrzebami i wrażliwością.

Inne zadania przypadające zespołowi krajowemu AM:

- Proponować **szkołę modlitwy** w świetle duchowej tradycji Kościoła. Osoby pukające do naszych drzwi powinny u nas znaleźć szkołę modlitwy, która przedstawia podstawy i metody systematycznego rozwijania życia wewnętrznego. Może to obejmować teologiczną i duchową refleksję nad rolą modlitwy w życiu Jezusa i Jego naśladowców, a także teologicznego znaczenia modlitwy wstawiennej (por. Dok 4).
- Aktywność i kreatywność w **generowaniu zasobów lokalnych** dla AM i ERM (fund raising). Chcielibyśmy, aby każde biuro AM/ERM było samowystarczalne, przynajmniej w ramach swoich zwykłych wydatków. Nie powinniśmy lekceważyć zdolności naszych ludzi, nawet tych o skromnym przychodzie, do bycia aktywnym w fund-raisingu. W niektórych miejscach należy skorygować myślenie tych, którzy są przekonani, że „Kościół ma pieniądze”. Zamiast z własnych środków dokładać do pracy apostołskiej można prosić o pieniądze za to, co zaczęło się jako praca wolontariacka. Na wydatki nadzwyczajne mamy fundusz w biurze międzynarodowym który, chociaż jest ograniczony, wspomaga projekty AM i ERM nawet do 60% całkowitych kosztów. Można prosić o pomoc w projektach kosztujących nie więcej niż 2500 euro od Komisji na Afrykę lub bezpośrednio od biura międzynarodowego.

4. Modele i struktury

Modele i struktury, które zespół krajowy powinien rozwinąć w swoim projekcie odnowy AM są następujące:

a) światowa sieć modlitwy

AM jest dziś postrzegane jako światowa sieć modlitwy, która daje priorytet tworzeniu struktur horyzontalnych (poziomych), a nie piramidalnych. Ta sieć realizuje się przez następujące struktury i inicjatywy:

- Wewnętrzna strona internetowa, obecnie w przygotowaniu, projektowana aby upowszechnić wymianę między wszystkimi biurami krajowymi i aby tworzyć sieć

komunikacji między posługującymi się tym samym językiem. Zespół krajowy powinien zachować stoją własną stronę, zwłaszcza na Facebook'u, podłączoną pod stronę międzynarodową. Będzie to zwyczajny kanał komunikacji i przekazywania informacji (nowości i materiały) w naszej sieci i sposób na bycie w kontakcie z innymi AM/ERM używającymi tego samego języka. UWAGA: ci, którzy nie mają swojej strony internetowej czy profilu na Facebook'u mogą zwrócić o pomoc do biura międzynarodowego, aby je stworzyć.

- Propozycja modlitwy „w sieci” w pierwsze piątki, zgodnie z tym, co już powiedziano.
- Spotkania zespołów AM/ERM co dwa lata, według kontynentów.

Wybór struktury sieciowej pokazuje, że AM z zasady nie chce być kolejnym ruchem kościelnym, ale ma być służbą otwartą na wsparcie oferowane przez wszystkich chrześcijan i w służbie dla wszystkich. Każdy zespół krajowy powinien aktywnie włączyć się w tę sieć. Biuro w Rzymie ma obowiązek animowania tej sieci, utrzymywania kontaktu z biurami krajowymi, pomagając im w ich potrzebach i monitorowania ich.

O klasycznej strukturze AM.

Tradycyjna, diecezjalna struktura AM w takiej formie, w jakiej opisują ją Statuty, w wielu miejscach w oczywisty sposób podupada. Są kraje, w których całkowicie zaniknęła. Nie chcąc deprecjonować tego, co nadal istnieje z tej struktury, dzisiejsza tendencja w świecie oraz wskazania odnowy zakładają raczej upowszechnianie krajowej oraz światowej struktury sieciowej, animowanej przez sekretariat krajowy oraz biuro międzynarodowe. Rozwój powinien odbywać się w zgodzie z trzema modelami operacyjnymi opisanymi dalej. W większości krajów nie da się już oprzeć wzrostu AM na strukturach diecezjalnych, czyli na dyrektorach diecezjalnych mianowanych przez biskupów. Zespoły krajowe będą miały za zadanie poszerzyć AM przez swoje własne kanały. Tym niemniej struktura diecezjalna nie jest wykluczona w miejscach, gdzie nadal działa. Dyrektorzy diecezjalni mogą nadal być wyznaczani w miejscach w których zapewniają właściwą służbę wiernym. Zespół krajowy winien rozeznaczyć i promować najlepszą metodę działania AM w swojej sytuacji kościelnej i duchowej.

Trzy modele operacyjne

Wydaje nam się, że istnieją trzy modele operacyjne w ramach których odnowione AM może zostać skonkretyzowane i wcielone na terenie każdego kraju i regionu. W ideale powinny być one obecne we wszystkich AM, nawet jeśli rozpoczynamy działalność tylko z jednym lub dwoma. Ideałem odnowy AM jest owoc interakcji między wszystkimi trzema. Lokalny plan strategiczny powinien zawrzeć w sobie środki, aby stopniowo wprowadzać je wszystkie w działanie, jeśli któryś z nich jeszcze nie istnieje.

i. AM, model działania cyfrowego.

Jest to sposób zaistnienia w światowej sieci modlitwy i przeżywania naszej drogi duchowej przy użyciu środków cyfrowych. AM komunikuje się z ludźmi przez maile, sieci cyfrowe, interaktywne strony internetowe, aplikacje mobilne na smartfony. Rozwój w tej kwestii to zadanie dla zespołu krajowego oraz biura międzynarodowego. Zakłada możliwość polegania na ludziach wykwalifikowanych w tej dziedzinie, działających w grupach krajowych i międzynarodowych. Jako narzędzie służące temu modelowi istnieje międzynarodowa strona, która oferuje każdemu krajowi możliwość znalezienia swojego miejsca w sieci, jeżeli jeszcze go nie ma, a także tworzy światową sieć, aby ułatwić wymianę. Kiedy ten model zostanie w pełni zrealizowany, będzie możliwe utworzenie powiązań z innymi sieciami zajmującymi się duchowością, na poziomach krajowych i międzynarodowych.

ii. AM, służba Kościołowi lokalnemu.

W tym modelu AM oddaje się służbie diecezjom i wspólnotom chrześcijańskim, w których dwóch lub trzech zbiera się w Imię Jezusa. Droga duchowa AM inspirowana do towarzyszenia nowej formie Kościoła, która powstaje dzisiaj. Zamierza pobudzać lub reanimować w chrześcijanach głęboką i osobistą relację z Jezusem Chrystusem. AM oferuje się tym wspólnotom jako część programu formacji duchowej dla świeckich, na fali Nowej Ewangelizacji.

Taki model może być wprowadzany przy pomocy wędrujących misjonarzy, w stylu Apostołów. Uformowane grupy członków AM wędrują i odwiedzają parafie czy wspólnoty chrześcijańskie przez jakiś czas i, tak jak podczas rekolekcji, pomagają w duchowym przebudzeniu tej wspólnoty. Taka propozycja musi zawsze rozwijać się w zgodności z diecezjalnymi dyrektywami pastoralnymi oraz z grupami pastoralnymi już istniejącymi we wspólnocie.

Owoce, które chcemy osiągnąć dzięki temu modelowi mogą być dwojakie, zależnie od kontekstu kulturowego i lokalnych potrzeb:

- Duchowe ożywienie członków grup i wspólnot w parafiach. Dzieląc z nimi główne elementy naszej własnej drogi w Kościele i zapraszając ich do bycia apostołami modlitwy, AM powinno proponować wspólne czytanie Ewangelii, dzielenie się doświadczeniem życiowym, aby wspólnie się uczyć rozpoznawania Zmartwychwstałego, który podróżuje przy naszym boku, tak jak z uczniami z Emaus, aby ofiarować życie w dyspozycyjności apostoelskiej. Nie ma potrzeby tworzenia nowych struktur, AM służy ludziom w ramach istniejących struktur parafialnych i diecezjalnych. Nie będziemy w tym wypadku tworzyć grup AM. Chcemy podzielić się bogactwem naszej tradycji, dać materiał do prawdziwej duchowej odnowy w parafiach. Grupom młodzieżowym możemy zaproponować programy formacyjne

ERM, zapraszając ich do naszego Ruchu. Zainteresowani utrzymaniem kontaktu z AM zostaną zapisani na listach sekretariatów krajowych, żeby zespół krajowy mógł im towarzyszyć, dając możliwości formacji.

- W niektórych wspólnotach i w zgodzie z kontekstem kulturowym i eklezjalnym, AM lub ERM może zostać wcielone w formie nowych grup, które żyją opisaną wyżej dynamiką eklezjalną i które będą wspierane bezpośrednio przez Krajowy Sekretariat AM/ERM, albo w łączności z Dyrektorem Diecezjalnym, jeśli taki jest.

iii. Model młodzieżowy lub Eucharystyczny Ruch Młodzieży (ERM).

Trzecim modelem wprowadzenia odnowy AM jest młodzieżowa sekcja AM – ERM. Przeprowadzenie rzeczywistej odnowy AM powinno obejmować, nawet jeśli będzie to w późniejszym terminie, uruchomienie ERM lub współpracę z nim.

ERM jest specjalną służbą AM dla chrześcijańskiej formacji dzieci i młodzieży w wieku od 4 do 25 lat. Ulepszona wersja starej Krucjaty Eucharystycznej oferuje program formacji inspirowany przez Eucharystię i przyjaźń z Jezusem. Formuje swoich członków do aktywnego odpowiadania potrzebom świata. Metoda nauczania jest oparta na małych grupach lub wspólnotach, które spotykają się co tydzień z animatorem odpowiedzialnym. Duże spotkania, obozy i uroczystości są częścią formacji.

ERM, ze swoją prawie stuletnią historią, jest dzisiaj bardzo żywotne w 53 krajach, proponując drogę formacji dzielącą tradycję duchową AM. W ERM młodzież uczy się nawyków duchowych które, kiedy już przejdzie przez etap młodości, może nadal przeżywać w AM przez resztę życia. Widać to w wielu krajach, w których ERM i AM są połączone jako etapy jednej drogi duchowej formacji. Ale w większości krajów koordynacja i ciągłość między ERM a AM nie istnieją. W wielu jest tylko ERM, w innych tylko AM. W niektórych istnieją oba, ale oddzielnie. Odnowione AM ułatwi członkom ERM dalsze życie w AM jako osobom dorosłym. To powinno być źródło zarówno odnowy, jaki i dynamizmu AM.

Ze względu na to, co zostało powiedziane, pragniemy i wolimy aby, jeśli to możliwe, ta sama osoba i zespół kierowała obiema sekcjami – AM i ERM – w danym kraju. Jeśli istnieją dwa zespoły, zachęcamy ich do stworzenia kanałów komunikacji i współpracy.

Energia właściwa młodym i szybkie zmiany kulturalne, które wpływają na tych ludzi wymagają od nas precyzyjnej i ciągłej analizy sytuacji ludzi młodych, aby nasze propozycje pozostały aktualne. Zespoły krajowe ERM powinny w tym celu konsultować się ze specjalistami w tych kwestiach, iść głębiej w charakterystyczne cechy religijności młodych, ich języka, ich zainteresowań i potrzeb. Powinni ustanowić kalendarz regularnych ewaluacji oraz okresowych zmian programów formacji (sugerowany termin to co pięć lat), aby je

aktualizować. Pomocne będzie dzielenie materiału i udanych doświadczeń między krajami poprzez światową sieć ERM.

Materiał odnowy AM będzie służył jako materiał duchowej formacji członków ERM. Zadaniem zespołów krajowych ERM jest rozeznanie, które jego aspekty są najbardziej użyteczne i w jaki sposób ich użyć.

Dodatek 1: Modlitwa serca

Trzy czasy modlitwy

Rano.

1. Wybieram odpowiednie miejsce, w którym jest obraz przedstawiający Jezusa. Zanim tam pójde, przygotowuję moje serce do modlitwy, dosłownie przez trzy sekundy. Przyjmuję pozycję do modlitwy, wyciszam się, oddycham parę razy głęboko. Czyniąc znak krzyża otwieram moje serce na kochającą obecność Ojca, Syna i Ducha Świętego.

2. Witam Ojca, który spogląda na mnie z miłością i łagodnością. Otwieram przed Nim serce, rozpoczynając nowy dzień. Jak się dziś czuję? Przychodzę taki, jaki jestem, radosny lub przybity, wesoły lub smutny, zaniepokojony lub z nadzieją w sercu, jako grzesznik lub jako święty. Taki, jaki jestem.

3. Otwieram serce na Słowo: wybieram czytanie (np. z dzisiejszej liturgii), rozmyślam nad nim, pozwalam mu we mnie pracować, rozmawiam z Panem. Opieram się na Jego piersi jak umiłowany uczeń, słucham Jego głosu, jak szepcze mi do ucha o swojej wielkiej miłości do mnie i zaprasza mnie do przeżycia tego dnia z nim, zachowując Jego Słowo.

4. Otwieram serce na ofiarowanie: myślę o tym, co dziś będę robić i proszę Jezusa, aby był w moim sercu przez cały dzień. Z rozłożonymi dłońmi oddaję ten dzień Ojcu odmawiając modlitwę ofiarowania lub swoimi słowami. Wiem i czuję, że On z radością przyjmuje moje ofiarowanie.

5. Otwieram serce na misję: chcę współdziałać z Jezusem, taki jaki jestem, jak się czuję, gdzie jestem. Łączę moje życie i modlitwę z misją Kościoła oraz dwiema intencjami papieskimi.

Intencje są dostępne na stronie www.apmej.net

6. Czyniąc jakiś gest, otwieram serce na Maryję. Proszę ją o towarzyszenie mi w tym dniu. Kończę dziękując Panu za jego dzisiejszą dobroć, czyniąc znak krzyża.

Dwie modlitwy ofiarowania:

Ojcze, oto jestem.

Wiem, że zawsze jesteś ze mną.

Składam moje Serce przy Sercu Jezusa, który codziennie daje się nam w Eucharystii.

Niech Duch Święty umocni mnie do życia Ewangelią we wszystkim co robię i co mówię.

Oddaję Ci ten dzień – wszystkie moje modlitwy, prace, radości i cierpienia – wszystko, czym jestem i co posiadam.

Razem z Maryją, Matką Kościoła, modlę się za misję Kościoła, za wszystkich członków Apostolstwa Modlitwy i w intencjach papieskich tego miesiąca. Amen.

Modlitwa św. Ignacego:

Zabierz, Panie, i przyjmij całą
wolność moją, pamięć moją i rozum,
i wolę moją całą,
cokolwiek mam i posiadam.

Ty mi to wszystko dałeś

- Tobie to, Panie, oddaję.

Twoje jest wszystko.

Rozporządzaj tym w pełni
wedle swojej woli.

Daj mi jedynie miłość

Twoją i łaskę,

albowiem to mi wystarcza.

Modlitwa w ciągu dnia, spotkanie w przyjaźni ze Zmartwychwstałym Panem

W ciągu dnia będę szukał momentów, aby porozmawiać z Jezusem, który zawsze mi towarzyszy. Poszukam chwili przerwy, cichego miejsca, będę się modlił w drodze, przeglądał duchowe treści w sieci, uczestniczył w Eucharystii, nawiedzę otwarty kościół, odmówię różaniec itp.

Będę pamiętał o pragnieniu Pana, aby zawsze być ze mną i powiem Mu, że ja również chcę z Nim być we wszystkim, co robię. Odnowię modlitwę ofiarowania odmawianą wcześniej, powtarzając: „Panie, oddaję Ci moje serce” albo podobne słowa. Powiem mu, że jestem gotowy z Nim „pracować za dnia, a czuwać po nocy”. (ĆD 93)

Mogę wybrać którąś z tych sentencji i powtarzać ją w ciągu dnia.

- Zabierz, Panie i przyjmij moje życie.
- Oddaję Ci, Panie, wszystko czym jestem i co posiadam.

- Chodź ze mną, Panie, przez cały dzisiejszy dzień
- Przyjdź, zamieszkać w moim sercu.
- Chodźmy, Panie.
- Wszystko z Tobą, Panie, wszystko dla Ciebie.

Wieczorem (rachunek sumienia):

1. Wybieram odpowiednie miejsce. Zanim tam pójde, przygotowuję moje serce do modlitwy. Czyniąc znak krzyża otwieram moje serce na kochającą obecność Ojca, Syna i Ducha Świętego.

2. Proszę Ducha Świętego o światło i siłę, które uczynią z tego rachunku modlitwę wdzięczności, prowadzoną przez Niego, pomagającą mi dostrzec obecność Pana w tym dniu.

3. Spoglądam w swoje serce pod koniec dnia i mówię Panu, jak się czuję. Uświadamiam sobie, jak On mi pomagał w ciągu tego dnia w moim ofiarowywaniu Mu mojego życia. Przypominam sobie każdy moment, kiedy czułem się zjednoczony z Jego miłością, pokojem, Ewangelią i dziękuję Mu za to (ważniejsze od zauważania moich błędów jest dostrzeżenie tego, co On zrobił dobrze i tego, co zrobiliśmy razem).

4. Czy byłem otwarty na Pana i szedłem dzisiaj Jego drogami? Niektóre moje wybory nie były od dobrego ducha, bywałem dla Niego przeszkodą. W jaki sposób? Proszę o uzdrawiający dotyk przebaczącego Pana który, z miłością i szacunkiem do mnie, usuwa ciężary z mojego serca.

5. Patrzę na następny dzień i wyrażam Panu moje pragnienie życia w całkowitej gotowości na to, o co On może mnie prosić.

6. Zanim pójde spać, proszę Jezusa o błogostawieństwo na dobry sen, czuję Jego dłoń na mojej głowie. Wyrażam moją miłość do Maryi, składam moje życie w jej sercu i kończę modlitwę znakiem krzyża.

Inny możliwy sposób praktykowania trzech czasów modlitwy (można też stworzyć inne, zależnie od potrzeb wiernych).

Z Jezusem o poranku: Na początku dnia szukam chwili ciszy, aby oddać swoje życie Zmartwychwstałemu, aby przygotować się na to, czego oczekiwał będzie ode mnie Ojciec. Mówię: **Ojcze, powierzam Ci moje serce.** Mogę także odmówić napisaną modlitwę ofiarowania. Słucham Jego głosu, kochającego, prawdziwego, mówiącego: jestem z Tobą, łagodnie przyjmującego moje życie. Oddaję je dla misji Kościoła, w której chcę współdziałać

każdego dnia, modląc się, aby ludzkość i Kościół sprostały stawianym im wyzwaniom, przedstawionym w intencjach papieskich.

Z Jezusem w ciągu dnia: w różnych momentach dnia, świadomy tego, że jestem w obecności Pana, powtarzam to, co mówiłem o poranku: **Ojcze, powierzam Ci moje serce.**

Z Jezusem nocą: Pod koniec dnia, w chwili ciszy, proszę Ducha Świętego, aby pokazał mi, jak Zmartwychwstały towarzyszył mi podczas tego dnia i dziękuję Mu. Pytam siebie, czy byłem gotowy do podjęcia Jego misji i znów Mu dziękuję. Widzę, że byłem przeszkodą w Jego pracy we mnie i proszę, aby mnie uleczył. Proszę o pomoc do życia w zjednoczeniu z Nim jutro. Czuję, że Jezus mi błogosławi.

Dodatek 2 – Diagnoza

Wybrane fragmenty z Dokumentu: Droga Serca w służbie światu, z czerwca 2012:

Odpowiednia propozycja dla odnowionego AM będzie zależała od prawidłowej diagnozy. Im szersza i poważniejsza jest diagnoza, tym lepiej. Aby odpowiedzieć w sposób adekwatny kulturze, której chcemy służyć, wcielimy w nasze narodowe plany i strategię wkład różnorodnych diagnoz na temat obecnej rzeczywistości poszczególnych krajów i naszych ludzi.

Robienie diagnozy ani do nas nie należy, ani też nie mamy odpowiedniej wydolności, żeby jako AM przeprowadzić ją samemu, zwłaszcza że inni robią to lepiej. Posłużymy się zatem istniejącymi raportami i poprosimy o współpracę instytucje, które specjalizują się w tego typu analizach, a jeśli będzie to możliwe, będziemy z nimi bezpośrednio współpracować. Biuro międzynarodowe oraz koordynatorzy regionalni mogą pomóc (o ile będzie to potrzebne), w nawiązaniu kontaktu z odpowiednimi instytucjami na każdym kontynencie.

Należy wziąć pod uwagę trzy typy diagnozy:

Diagnoza społeczna, kulturowa i religijna

Znając wielkie zróżnicowanie pomiędzy regionami, diagnozy, aby były jak najbardziej użyteczne, muszą być wykonywane na poziomie lokalnym. Ogólne wskazania mogą być znalezione w dokumentach Towarzystwa Jezusowego lub innych dokumentach Kościoła. Teksty z 35 Kongregacji Generalnej TJ, ze szczególnym wskazaniem na dekrety 2.20 – 2.24 oraz 3.8-11, są w tym temacie jak najbardziej odpowiednie.

Ostrożnie wspominamy o pewnych obecnych sytuacjach, którym AM musi odpowiedzieć z perspektywy globalnej, jako pierwsze podejście do stworzenia społecznej i kulturowej diagnozy.

- Dla tych, którzy poszukują Boga w świecie oszukanym niespełnionymi obietnicami technologii, polityki oraz kapitalizmu, AM oferuje duchową drogę przez codzienną modlitwę, która w samym centrum stawia osobę ludzką.
- W świecie, który jest spragniony sprawiedliwości, pokoju i pojednania, okaleczonego przez biedę i przemoc, AM porusza chrześcijan, aby poszerzyli swój horyzont za pomocą globalnego wezwania do modlitwy, które kieruje do nas każdego miesiąca Ojciec Święty.
- W zglobalizowanym i wewnętrznie zależnym świecie oraz w kulturze która popiera autonomię oraz chwilę obecną, AM może dać poczucie jednostkowości oraz przynależności do ogólnoswiatowej sieci modlitwy, która promuje połączoną modlitwę za siebie nawzajem, we wspólnym staraniu o budowanie lepszej przyszłości.

Jest to sieć, która ma potencjał do zjednoczenia członków AM między sobą, z Kościołem, z ludzkością oraz z Sercem Jezusa.

- Używając nowego języka komunikacji i sieci społecznych, AM nowym pokoleniom, naznaczonym przez kulturę cyfrową, sekularyzację i brak zaufania instytucjom religijnym, oferuje poczucie sensowności codziennego życia w duchowej komunii z milionami ludzi.
- Treści intencji papieskich, z których wiele ma odniesienie uniwersalne, dają podstawę do dialogu ekumenicznego i wspólnych inicjatyw pomiędzy różnymi grupami religijnymi i cywilnymi, włączając różnorodne czynniki zarówno religijne, jak i świeckie, katolickie i niekatolickie.
- AM jest odpowiednie do pracy dla jedności i pojednania pomiędzy katolikami, jako że podkreśla naszą wspólną miłość do Kościoła. Co więcej, fakt, że łączy ono w sposób jasny wiarę i sprawiedliwość, jednocześnie zachowując silne czucie Kościoła, czyni AM mostem pomiędzy różnymi orientacjami katolickimi.
- W odpowiedzi na potrzebę duchowej formacji laikatu w wielu różnego rodzaju wspólnotach chrześcijańskich, AM proponują metodę modlitwy oraz apostołstwa w codziennym życiu. Szkoła Serca, która jest proponowana w tym dokumencie, jest podróżą wiary, której celem jest zapalenie czy też rozpalenie na nowo iskry poczucia bycia uczniami Jezusa między chrześcijanami.

Diagnoza teologiczna i eklezjalna

We wcześniejszych wiekach i później w połowie dziewiętnastego stulecia, eklezjologia i teologia misji była bardzo różna od tej dzisiejszej. Misją Kościoła było coś, co działo się w dalekich krajach, zaś prototypem apostoła był ktoś, kto opuścił dom, aby głosić Chrystusa tym, którzy go nie znali. Członek AM miał na myśli ten właśnie ideał chrześcijanina i pragnął urzeczywistniać to w swoim codziennym życiu, choćby w mniejszej skali, przede wszystkim przez modlitwę. Ta wizja teologiczna wpłynęła na kierunek obrany przez AM, jak również na formę, w jaką została wcielona pierwotna intuicja AM. Grupy parafialne AM oraz rozmaite praktyki pobożności niemalże rozkwitły w prawie wszystkich krajach chrześcijańskich, uwidaczniając i czyniąc tę inicjatywę modlitwy za misje bardziej konkretną.

Eklezjologia Ludu Bożego Vaticanum II oraz współczesna teologia przeddefiniowała tożsamość ochrzczonych świeckich, którzy są postrzegani jako ludzie powołani do świętości w Kościele, który jest w dialogu ze światem oraz w służbie świata. Dziś misja Kościoła i świeckiego apostołatu jest widziana jako „zakwaszanie ciasta” w świecie, który w dużej części utracił swoje chrześcijańskie odniesienia i który domaga się przede wszystkim świadectwa i spójności życia. Dziś wydaje się bardziej ważnym danie priorytetu wewnętrznej, wychowawczej ścieżce, która wskazywałaby na osobiste zidentyfikowanie się z Chrystusem.

Nie zdradzając swojej pierwotnej intuicji, AM obecnie pragnie zaprezentować się jako ścieżka, która ma swoje źródło w ludzkim sercu, które jednoczy się z Sercem Jezusa i które jest posłane do serca świata. Osoba, jaką AM pragnie formować, nie tylko stanie się sługą wewnątrz Kościoła, ale przez modlitwę i efektywne działania sprawi, że Chrystusowe pojednanie stanie się w świecie bardziej obecne.

Ta ścieżka musi zostać podjęta w duchu Nowej Ewangelizacji, do której wzywa nas Kościół. To nam da ramy teologiczne i eklesjalne, w obrębie których chcemy się poruszać, a zarazem pomoże nam mówić odpowiednim dla dzisiejszego oświata językiem.

Gdy przyjrzymy się głębiej tym czy innym tematom (takim jak zaktualizowana refleksja o Sercu Jezusa czy też o tym, co nazywane jest „ukrytym życiem” Jezusa), będziemy mogli postępować w budowaniu teologicznych podstaw, na których opisana zostanie odnowa AM. Nowe AM będzie wzbogacane w regularnym dialogu z nową teologią.

Diagnoza historyczna i pastoralna

AM zrodziło się w roku 1844 jako droga, która zapraszała młodych seminarzystów jezuickich i zwykłych katolików do jednoczenia codziennego życia z Chrystusem i współpracowania w misji Kościoła. Uczyli się zawierając się Mu i odkrywali, że wszystkie szczegóły codziennego życia mogły być miejscem, aby żyć Jego misją. To było wymagające duchowe wyzwanie dla tych, którzy chcieli dać Panu więcej, jako że AM proponowało zidentyfikowanie ich życia z Chrystusem i dyspozycyjność dla Jego misji przez dwadzieścia cztery godziny na dobę.

Ryzykując zbytne uproszczenie i utratę pierwotnego ducha, AM stało się popularne i zostało przełożone na praktyki połączone z pobożnością do Najświętszego Seca Jezusa. Wraz z szybkim rozprzestrzenianiem się grup AM oraz osobistych pobożności, modlitwa ofiarowania stała się praktyka powszechną. Codzienne ofiarowanie było elementem centralnym, ze szczególnym naciskiem na intencje papieskie i misyjne Kościoła. Była to era wielkiego zapału misyjnego wśród chrześcijan, a więc nowa propozycja znalazła natychmiastową akceptację wśród katolików, którzy chcieli współpracować z misją Kościoła *ad gentes*. AM było zorganizowane w tradycyjnym stylu, a modlitwa ofiarowania stała się tylko jednym z wielu licznych elementów praktyk pobożności. Tym sposobem AM dobrze służyło pobożności w tym czasie w historii, ale w miarę upływu czasu, AM zaczęło tracić swój pierwotny duch radykalizmu i nie dało rady go odnowić.

Sekcja młodzieżowa AM, Krucjata Eucharystyczna, została stworzona we Francji w 1914 roku w celu chrześcijańskiego edukowania dzieci. Zrodziła się w czasie okresu politycznego napięcia w Europie, przez Pierwszą Wojnę Światową i od samej chwili jej powstania, Papież prosił dzieci z AM o modlitwę o pokój. Krucjata Eucharystyczna rozszerzyła się szybko, a jej członkowie pojawili się we wszystkich tradycyjnie katolickich krajach, stając się prawdziwą „dziecięcą armią Papieża.” W parę lat później rozszerzyła się ona poza granice Europy i

rozrosła się w Indiach, Wietnamie i kilku krajach afrykańskich. Krucjata Eucharystyczna rozwijała się w kolejnych latach, ale traciła swoje wyraźne połączenie z AM, a jeszcze bardziej z Towarzystwem Jezusowym. Stała się niezależnym ruchem wprowadzanym w diecezjach, pozostającym w granicach państw i nie mającym ogólnoświatowej koordynacji, która dałaby jej międzynarodową jedność. Krucjata Eucharystyczna wzrastała na rozmaite sposoby i nadal wykazuje brak jedności. W niektórych krajach jest ona ruchem który przyjmuje dorosłych, którzy jeszcze jako młodzież przeszli przez jej szeregi i jako ruch ma tysiące członków. W 1962 roku Krucjata została dogłębnie przetransformowana i dziś jest znana jako Eucharystyczny Ruch Młodzieży (ERM) [*oryg. Eucharistic Youth Movement - EYM*]. Dziś ogromna większość (choć nie wszystkie) z pięćdziesięciu krajów gdzie jest on aktywny, przyjęła nową nazwę. Liczby członków ERM w Wietnamie, na Madagaskarze i w Indiach, w trzech krajach o największej liczbie członków, osiągają około 250 000 w każdym z krajów.

Dzisiejszy kontekst społeczny bardzo się zmienił odkąd AM i Krucjata Eucharystyczna się narodziły. A świat nadal szybko się zmienia. Katolicy znajdują się w nowej sytuacji egzystencjalnej i eklezjalnej. Ale wierzymy, że pierwotny zamysł AM, jeśli zostanie dobrze zrozumiany, pozostanie aktualny. Ludzie dziś, podobnie jak w przeszłości, potrzebują wymagającej ścieżki duchowej, która nada znaczenia ich życiu i wezwie ich do większego poświęcenia Chrystusowi oraz braciom i siostram.

Ta odnowa ostatecznie poszukuje ocalenia dla pierwotnego zamysłu i ducha AM - apostolskiej dyspozycji zwyczajnego chrześcijanina, a także uczynienia jej osiągalną dla ludzi dzisiaj. Odnawiamy AM, żeby ludzie mogli zrozumieć, że są naprawdę powołani do bycia apostołami, zobowiązani wraz z Jezusem do służby światu. Chcemy dać tym, którzy być może nigdy nie odprawiają Ćwiczeń Duchowych Świętego Ignacego, sposób uczynienia swoim własnym apostolskiego dynamizmu kontemplacji Króla („oto jestem, Panie”), ofiarowania samego siebie („zabierz, Panie i przyjmij...”) oraz jedności umysłu i serca ze Zmartwychwstałym Panem.

To, co historycznie przyjęło formę jako modlitwa ofiarowania AM, dzisiaj może przyjąć nowe formy.